

om Vægttolden, saa vilde jeg formodentlig finde det rigtigt at tage dette Udtryk tilbage, fordi jeg vel sagtens ikke vilde bruge det om, hvad mine Meningsfæller havde stemt for, og hvad jeg selv rimeligvis vilde stemme for. Udtrykket „blodig Uret“ kan jeg paa ingen Maade tage tilbage. Jeg maa for det første gøre opmærksom paa, at Spørgsmaalet om Værditold kontra Vægttold dør ikke, fordi det er lagt til Side i dette Øjeblik. Jeg er sikker paa, at Kravet paa en Forandring vil blive fremsat paa ny senere og vil vokse sig stærkere og stærkere, det har ikke tabt sin Interesse, fordi man har set sig nødsaget til ikke at kunne høre den Uret ved Behandlingen af dette Lovforslag. — Dernæst vil jeg sige, at der er en overordentlig Masse Ting, som jeg finder urimelige ved den nuværende Lov, særlig paa Grund af dens høje Alder — den er jo 34 Aar gammel, — en hel Masse Ubilligheder og en hel Del Uret, som trænger til at rettes, Men naar jeg og mine Meningsfæller ikke kunne faa alt forandret, men ere nødte til at lade adskilligt blive bestaaende, som vi finde er Uret, er det en Selvfølge, at Ansvarer derfor ikke hviler paa os, men Ansvarer for al den Uret, der bliver bestaaende, falder særligt paa det ærede Medlem og hans Meningsfæller. — Det ærede 2det Medlem for 3dje Kreds (Tolderlund) beskæftigede sig ogsaa med Værditolden. Over for hans Udtalelser skal jeg ved samme Lejlighed sige et Par Ord. Han udtalte, at den ikke kunde gennemføres i Praksis. Det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Bjerre) var i endnu stærkere Grad inde paa Omtale af Værditolden. Han mente ikke, at dette Spørgsmaal var dødt. Tværtimod! Det forekom mig, at efter hans Udtalelser var Spørgsmaalet meget levende, idet han skænkede det stor Interesse. Han sagde blandt andet om mig, at jeg havde fremsat adskillige Paastande, som jeg ikke skulde have leveret Bevis for. Jeg tror at have Ret til at sige, at jeg hverken her i Tinget eller andetsteds plejer at fremsætte Paastande uden at bevise dem. Jeg tror ogsaa, jeg gav fornødent Bevis for Vægttoldens Uretfærdighed, da jeg sidste Gang havde Ordet. Det er noget, som enhver kan tage og føle paa, at de fine og

kostbare Varer, der veje forholdsvis lidt, efter Vægttoldsystemet faa en forholdsvis ringe Beskatning, hvorimod de grove og tunge Ting, som særlig bruges af de lavere Lag af Befolkningen, faa en højere Skat. Det er noget, man ikke behøver at tænke videre over for at erkende det. Der kunde anføres Hundreder og atter Hundreder af Eksempler paa dette, det er noget, som er ganske ligefrem. Men det ærede Medlem vilde belære mig om, at det var umuligt at gennemføre Værditolden i Praksis, og saa fik vi alle de Grunde, som vi have hørt Hundreder af Gange, og som jeg har haft Lejlighed til at imødegaa atter og atter i Toldkommissionen. Jeg skal ikke opholde det høje Ting med at gentage denne Imødegaaelse her, da jeg betragter det som overflødig, men for Resten har man maattet indrømme fra alle Sider, at Værditolden er den retfærdigste. Det forekommer mig da, at naar man er kommen saa vidt, skulde man sige: Retfærdighed i alt, hvad vi gøre, og saadan Retfærdighed er der nu ikke. Saa skulde man sige: Finder man det retfærdigst, bør man ogsaa stile paa at naa det, selv naar det har sine Vanskeligheder. Disse, som man taler saa meget om, f. Eks. de dobbelte Fakturaer osv. osv., som jeg ikke skal komme ind paa her, ere ikke større end, at vi nok kunne komme over dem, naar der er alvorlig Vilje fra alle Sider, og vi have jo dog paa andre Omraader fundet Midler til Betyggelse ved Kontrolbestemmelser og Straffebestemmelser over for Svig osv. Jeg vil i Forbigaaende nævne et Par Love som Margarine-loven og Ølskatloven, men skal ikke opholde mig videre derved, blot henvise ærede Medlemmer til lignende Bestemmelser i disse to Love. Og skulde det saa ske alligevel, at der trods al Omhyggelighed i saa Henseende skulde blive begaaet nogen Sving hist og her, saa vil jeg dertil bemærke to Ting. For det første kan man lave Toldtariffen eller Toldloven, hvorledes man vil, man vil ikke kunne undgaa Toldsvig; den begaas under alle Forhold. Og for det andet, selv om der ogsaa skulde begaas nogen Sving ved Værditoldens Indførelse, var det 10 Gange bedre end at opretholde den blodige Uret, som Vægttolden er.